

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 330/2010-47

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 30. septembra 2010 predbežne prerokoval sťažnosť Mgr. Mgr. Bc. D. K., B., vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 47 ods. 2, čl. 26 ods. 1 a 2, čl. 48 ods. 2 a čl. 12 ods. 1 v spojení s čl. 12 ods. 2, čl. 47 ods. 3 v spojení s čl. 12 ods. 1 a 2, čl. 12 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj práv podľa čl. 6 ods. 1 v spojení s čl. 10 ods. 1 a 2, čl. 13 a čl. 17, čl. 13, čl. 14 a čl. 17 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom a uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. IV. ÚS 212/2010-37 z 20. mája 2010 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Mgr. Mgr. Bc. D. K. o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 26. augusta 2010 osobne doručená sťažnosť Mgr. Mgr. Bc. D. K., B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 47 ods. 2,

čl. 26 ods. 1 a 2, čl. 48 ods. 2 a čl. 12 ods. 1 v spojení s čl. 12 ods. 2, čl. 47 ods. 3 v spojení s čl. 12 ods. 1 a 2, čl. 12 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj práv podľa čl. 6 ods. 1 v spojení s čl. 10 ods. 1 a 2, čl. 13 a čl. 17, čl. 13, čl. 14 a čl. 17 (ďalej len „dohovor“) postupom a uznesením ústavného súdu č. k. IV ÚS 212/2010-37 z 20. mája 2010 (ďalej len „uznesenie z 20. mája 2010“).

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol, že ústavný súd sa dopustil porušenia jeho práva podľa čl. 6 v spojení s čl. 13 dohovoru, keď v konaní o jeho sťažnosti z 15. februára 2010 mu odoprel prístup k spravodlivosti tým, že mu senát ústavného súdu neumožnil samoobhajobu jeho základných práv a slobôd a nevykonal povinnosť ustanovenú § 109 ods. 1 písm. b) zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“), t. j. neprerušil konanie o predmetnej sťažnosti a nepodal návrh na začatie konania o súlade § 20 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) s ústavou, ale vydal uznesenie z 20. mája 2010, ktorým bola označená sťažnosť odmietnutá pre nesplnenie povinnosti doručiť splnomocnenie advokáta na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom, t. j. zákonnej povinnosti v zmysle § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde, ktorá je podľa názoru sťažovateľa v rozpore s ústavou a dohovorom.

V ďalšej časti sťažnosti sa sťažovateľ domáhal priamej aplikácie ústavy, konkrétne čl. 47 ods. 2 ústavy, čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 47 ods. 2 a čl. 2 ods. 3 ústavy, čl. 26 ods. 1 a 2 ústavy, čl. 12 ods. 1 v spojení s čl. 12 ods. 2 ústavy, čl. 47 ods. 3 v spojitosti s čl. 12 ods. 1 a 2 ústavy a čl. 1 ods. 1 ústavy, a v zmysle čl. 7 ods. 5 ústavy aj prednostnej aplikácie čl. 6 ods. 1 v spojitosti s čl. 10 ods. 1 a 2, s čl. 13, čl. 14 a čl. 17 dohovoru.

Porušenie svojich práv videl sťažovateľ v postupe ústavného súdu, ktorý podľa jeho názoru spočíval v protizákonnom a protiústavnom prevzatí a pridelení vecí pri jeho osobnom podaní sťažnosti, vo výzve na doplnenie podania o splnomocnenie advokáta a v uznesení ústavného súdu z 20. mája 2010, ktorým bola označená sťažnosť odmietnutá

pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí – nedoručenie splnomocnenia advokáta na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom.

V odôvodnení návrhu sťažovateľ uviedol chronologický prehľad postupu ústavného súdu v označenom konaní. Pri osobnom doručení uvedenej sťažnosti bolo sťažovateľovi v dôsledku aplikácie podzákonných interných predpisov – stanoviska pléna ústavného súdu k zavedeniu elektronickej podateľne, ako aj rozvrhu práce ústavného súdu – odmietnuté vydanie potvrdenia o prevzatí a pridelení veci zákonnému sudcovi, t. j. zákonnému sudcovi spravodajcovi a zákonnému senátu ústavného súdu náhodným výberom pomocou technických a programových prostriedkov tak, aby bola vylúčená možnosť ovplyvňovania pridelenia veci v zmysle čl. 46 ods. 1 ústavy v spojitosti s čl. 48 ods. 1 ústavy a s § 29 zákona o ústavnom súde. Vzhľadom na uvedené sťažovateľ požiadal o vyhotovenie zápisnice o tomto úkone ústavného súdu, na základe čoho bol spísaný úradný záznam z 18. februára 2010. Uvedený postup ústavného súdu bol podľa sťažovateľa v rozpore s čl. 46 ods. 1, čl. 48 ods. 1 a 2 ústavy, čl. 6 ods. 1 dohovoru a § 29 ods. 1 zákona o ústavnom súde v spojení s § 44 a § 79 ods. 1 OSP.

V ďalších častiach sťažnosti sťažovateľ právne analyzoval porušenie označených ustanovení ústavy a dohovoru, ku ktorým došlo vydaním uznesenia ústavného súdu z 20. mája 2010 vo veci predmetnej sťažnosti.

Súčasne sťažovateľ poukázal na rozpor § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde s čl. 47 ods. 2, čl. 13 ods. 1 a 4, čl. 26 ods. 1 a 2 a čl. 1 ústavy a čl. 10 ods. 1 v spojení s čl. 6 ods. 1, čl. 14, čl. 13 a čl. 17 dohovoru. Podľa sťažovateľa je v tejto súvislosti neprípustné, aby bola v konaní pred akýmkoľvek súdom Slovenskej republiky stanovená povinnosť povinného zastúpenia advokátom a z uvedeného dôvodu odmietnutý jeho prístup k spravodlivosti a právo na súdnu ochranu.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti a navrhované dôkazy sa sťažovateľ domáhal, aby ústavný súd vydal nález, v ktorom vysloví, že

- uznesením ústavného súdu z 20. mája 2010 boli porušené jeho základné práva podľa čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 47 ods. 2, čl. 26 ods. 1 a 2 a čl. 48 ods. 2, čl. 12 ods. 1 v spojení s čl. 12. ods. 2, čl. 47 ods. 3 v spojení s čl. 12 ods. 1 a 2, čl. 12 ods. 4 ústavy, ako aj práv podľa čl. 6, čl. 6 ods. 1 v spojení s čl. 10 ods. 1 a 2, čl. 13 a čl. 17, čl. 13, čl. 14 a čl. 17 dohovoru,

- uznesenie ústavného súdu z 20. mája 2010 zruší,

- vec vráti na ďalšie konanie ústavnému súdu a uloží, aby zákonný senát ústavného súdu konal znova vo veci sťažnosti sťažovateľa doručenej ústavnému súdu 18. februára 2010,

- uloží zákonnému senátu ústavného súdu, ktorý bude znova predbežne prerokovávať uvedenú sťažnosť podanú 18. februára 2010, povinnosť umožniť mu na základe § 14 ods. 1 zákona o ústavnom súde a čl. 7 ods. 5 ústavy samoobhajobu základných práv a slobôd v konaní pred ústavným súdom vo veci predmetnej sťažnosti zaručenú v čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 47 ods. 2 ústavy, čl. 26 ods. 1 a 2 ústavy, ako aj v čl. 6 dohovoru v spojení s čl. 10 dohovoru, a povinnosť nariadiť ústne pojednávanie vo veci predmetnej sťažnosti,

- prizná mu primerané finančné zadostučinenie v sume 50 000 €.

V ďalšej časti sťažnosti sťažovateľ uviedol dôvody na priznanie navrhovaného primeraného finančného zadostučinenia.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa č. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd každý návrh prerokuje bez prítomnosti sťažovateľa a zisťuje, či spĺňa zákonom predpísané náležitosti a či nie sú dôvody na jeho odmietnutie. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach,

na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené alebo podané oneskorene môže ústavný súd po predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Podľa § 24 zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak

- a) sa týka veci, o ktorej ústavný súd už rozhodol, okrem prípadov, v ktorých sa rozhodovalo len o podmienkach konania, ak v ďalšom návrhu už podmienky konania boli splnené,
- b) ústavný súd v tej istej veci koná,
- c) navrhovateľ sa ním domáha preskúmania rozhodnutia ústavného súdu.

Sťažovateľ sa domáhal preskúmania uznesenia ústavného súdu z 20. mája 2010. Z uvedeného je zjavné, že predmetom jeho sťažnosti bolo skoršie vlastné rozhodnutie ústavného súdu. Na základe toho ústavný súd dospel k záveru, že sťažnosť nie je prípustná podľa § 24 písm. c) zákona o ústavnom súde, a preto o nej rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. septembra 2010